

Psalms

CXXXVII

cantate canticum syon. Quid libenter audistis: tamen libenter agite quod audistis: si non vultis esse falso lices babylonie: pasti de flumibus eius et fructu nullum afferentes. Sed suspirate in eternam hierusalē: quo procedit spes vestra: sequevit vita vestra. Ibi erimus cum christo: Christus nobis modo caput est: gubernat nos modo desuper: amplectet secum in illa civitate cum ecclesiis erimus angelis dei. Non auderemus hoc suspicari de nobis: nisi primitur veritas. Hoc ergo percupiscite fratres: hodie noctuq[ue] cogitate: Quicquid de mundo feliciter amiserit: nolite presumere: nolite libenter colloqui cum voluptatibus vestris. Hostis maior est: occidat ad petram: Brevis hostis est elidat ad petram: et maiores ad petram occidite: et minores ad petram elide. Petra vincat: in petra edificamini si non vultis tolli: aut a fluvio: aut a ventis: aut a pluvia. Si vultis armati esse contra temptationes in sclo: crescat et roboret desiderius bierusalē eterne in cordibus vestris. Erasiet captiuitas: veniet felicitas. Vanabili hosti extremo et cum rege sine morte triumphabit.

Explicit tract. de ps. CXXXVI.

Incipit tract. de ps. CXXXVII.

Titulus psalmi huius brevis et simplex est: neque nos tenet: scientes cuius figurā portauerunt David: et in eo etiam nos ipsos agnoscētes: quod et nos membra sumus illius corporis. Agnoscamus ergo hic vocē ecclesie: simulque gaudeam⁹ quod in ea esse meruim⁹: cui⁹ vocē cantantis audiūmus. Titulus istius est: Ipsi David. Videamus ergo quid ipsi David.

Expositio psalmi.

Onfitbor tibi domine in toto corde meo: Solet nobis psalmi titulus iudicare: quid agat intus. Hic autem quoniam titulus non hoc indicat: sed tamen cui cantetur indicat: quid agat in toto psalmo primus versus indicat. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Hac ergo confessionem audiam⁹. Sed prius commemorabo vobis confessionem in scripturis: cum confitemur deo duabus modis dici sole: vel pectoraliter vel laudis. Sed confessionem pectoralem oīs nouerūt: laudis autē confessionem pauci aduertunt. Nam ita nota est confessionis peccator: ut in quocumque scripturarū loco auditū fuerit. Confitebor tibi domine: aut confitemur tibi: continuo iam consuetudo sit intelligendi: manu⁹ currat ad pectus tunden dū. Et quadeo non solent homines intelligere confessionem esse nisi pectoraliter. Sed nunquid et ipse dominus noster Iesus christus pectoraliter fuit quod aut in

euāgelio: Confitebor tibi patre domine celi et terre: Secutus enim ait quid confiteretur: ut intellegerem⁹ confessionem laudis non iniqtatis. Confitebor tibi inquit pater domine celi et terre: quod abscondisti hec a sapiētibus et prudentib⁹: et reuelasti ea paucis. Laudauit patrem: laudauit deum: quod non despicit humiles: sed despicit superbos. Et hic talē confessionem audiuit sunius laudis dei et gratulationis. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Totum cor meum in arā tue confessionis ipono: holocaustū laudis tibi offero. Holocaustū enim dicis sacrificiū: ubi totū incendit. Grece ḥρηστι totū dicit. Vide quādmodū offerat holocaustū spūiale quod dicit: Confitebor tibi domine in toto corde meo. Totū inquit cor meum flāma tui amorū accēdat: nihil in me reliqua est mihi: Nec quod respiciā ad me ipsum: sed totū in te estū: totū in te ardeā: totū diligam te: tamen inflāmatus abste. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Omnia audiūsti verba oris mei. Lūrōrū oris mei: nisi cordis mei: Ibi enim habem⁹ vocē quā deus exaudīt: quā prius auris humana non novit. Clamat certe qui Dus annā accusabat: et ad celū oculos non leuabat: Illa tacebat et corde clamabat: unde illa meruit exaudiiri: inde isti puniri. Est ergo intus: ibi rogamus: inde rogāmus: et si hospitiū vel dominū deo p̄parauim⁹: ibi loquimur: ibi exaudiūmur. Non enim ē ille lōge ab uno quocumque nō possum⁹: in quā vivim⁹: mouemur et sum⁹. Longe te a deo non facit: nisi iūqtas sola. Beifice mediū parietē pecti: et cum illo es quā rogās. Audisti inquit verba oris mei: Confitebor tibi.

Et corā angelis psallā tibi: Non enim corā hominibus psallā: sed corā angelis psallā: psalterium meum: gaudium meum. Sed gaudium meum de inferiorib⁹ corā hominib⁹ ē: gaudium de superiorib⁹ corā angel⁹ est. Non enim nouit imperi⁹ gaudium iusti: Non est gaudē ipsi⁹ dicit dominus. Gaudet iniquus in popa: gaudet martyris in catena. Quod gaudebat sancta ista Enī spina cui⁹ bōdie solēnitatis celebrat: Gaudebat cui⁹ tenebat: cui⁹ ad iudicē ducebatur: cui⁹ in carcere mittebat: cui⁹ ligata producebatur: cui⁹ in catasta leuabat: cui⁹ audiebat: cui⁹ dānabat: In his oīb⁹ gaudebat: et eā miseri⁹ miserā putabat quod corā angel⁹ gaudebat. Adorabo ad templū sanctū tuū. Quod templū sanctū tuū: Ebi habitabim⁹: ubi adorabim⁹. Currit enim ut adorem⁹: Grauidū cor nřnu pertinet: et ubi piat quid: Quis est ille locus ubi adorādus est deus?

Alla ff.
t omnia.

Alla ff.
t omnia.

Psalmus

Qui mūdus: Qd edificiū: Que deniqz se
 des in celo t inter stellas: Querim⁹ in sc̄p-
 turis sc̄tis: t inuenim⁹ in v̄bis sapie. Ego
 inqt crā cū illo: Ego inqt erā ad quē gau-
 debaz q̄tidie. Et dicit oga eius: t exponit
 nobis sedē ipsius. Quā: Qñ validas inqt
 faciebat in lūmo nubes: qñ sedē suā se-
 gabat sup ventos. Sedes ait ei⁹ templuz
 ei⁹. Quo ḡ ibimus: Sup v̄tos adoraturi
 sum⁹. Si sup v̄tos adorat: aues nos vin-
 cunt. Si ait intelligam⁹ ventos aias: id ē
 ventorū noīe significatas aias: sicut ait q̄
 dā loco scripture: Volavit sup pēnas ven-
 torū: h̄ est sup v̄tutes aiaꝝ. Un⁹ t flat⁹ dei
 dicit aia tanq̄ vent⁹: nō vt iste intelligatur
 vent⁹ q̄ corp⁹ p̄pellēte sentim⁹: sed vt ei⁹ no
 mine significet aliqd iuſibile: qđ neq̄ ocu-
 lis cerni p̄t: nec sentiri aurib⁹: nec odora-
 tu duci: nec palato gustari: nec manu p̄tre-
 clari: qđ est v̄tig vita quedā qua viuimus
 que aia dicit: Si hos v̄tos intelleixerim⁹:
 nō est q̄re q̄ramus pēnas visibles: vt cum
 auib⁹ volem⁹ ad orādū ad templū dei: sed
 sup nosip̄os inuenim⁹ deū sedē si ei⁹ fide-
 les esse voluerim⁹. Videte si h̄ nō est. Tē-
 plū eīn dei sc̄tū ait Apls qđ est vos: Ler-
 te tñ qđ manifestū est in angelis habitat de-
 us. Ergo cū gaudiū nostrū de spūalib⁹ re-
 bus: nō de terrenis bonis assumit cāticum
 deo vt psallat corā angelis: ipa ḡgregatio
 āgeloz templū dei est: Adorabo ad tēplū
 dei: ecclia deorsū: t ecclia sursum. Ecclia de-
 orsū in oībus fidelibus: t ecclia sursum in
 omnibus angelis. Sed descendit ad ecclie
 siam deorsum dñs angelorū: t ei angeli in
 terra ministraverūt ministrati nobis. Non
 em̄ inquit veni ministrari: sed ministrare.
 Quid nobis ministravit: nisi qđ hodie mā
 ducamus: t bibimus: Cū ḡ dñs angelorū
 nobis ministret: non desperem⁹ nos futu-
 ros equales angelis. Maior em̄ āgelis de-
 scendit ad hoīem: t creator angelorū susce-
 pit hoīem: dñs angeloz mortuus est p̄ ho-
 mine. Adorabo ḡ ad templū sanctū tuūz:
 Intelligo templū tuū nō manufactū: s̄ qđ
 tu fecisti tibi. Et confitebor nō tuo.
¶ In misericordia tua et veritate tua:
 In duobus istis cōfitemur. Sicut em̄ t in
 alio psalmo legit: Uniuersie vie dñi miseri-
 cordia t veritas: in duob⁹ istis cōfitemur in
 tua misericordia: t in tua veritate. Misericordia pec-
 catorē respexit: veritate p̄missionē reddi-
 disti. In tua ḡ misericordia t veritate cōfitebor
 tibi. Has etiā ego p̄ meis virib⁹ reddo q̄s

CXXXVII

mihi douasti: faciens misericordiam t veritatē:
 misericordiam in subueniēdo: veritatē in iudi-
 cando. His adiuuamur a deo: his p̄me-
 remur deum. Merito ḡ misericordia t veritas
 uiuere vie dñi. Nō sunt alie vie quibus
 ad nos venit: Nō sūt alie vie quib⁹ ad illū
 veniam⁹. Om̄ magnificasti sup om-
 ne nomine sanctū tuū. Qualis ista gra-
 tulatio fratres: Magnificauit nomine suū
 sanctū sup Abraā. Credidit em̄ Abraam
 deo: t deputatū ē illi ad iusticiā: Letere oēs
 gētes idolis imolabāt: t demonibus serui-
 ebāt. Nat⁹ est ex Abraā Isaac: magnifica-
 tū ē sup illā domū de⁹: Inde Jacob: mag-
 nificat⁹ est de⁹ qui dicit: Ego sū de⁹ Abraā:
 t de⁹ Isaac: t de⁹ Jacob: Inde duodecīz
 filij isrl: Inde p̄p̄ls isrl liberat⁹ ab egypto:
 duct⁹ p̄ mare rubrū: exercitat⁹ in heremo:
 eiectis gētib⁹ in terra p̄missionis collocat⁹
 est: magnificatū est nomine dñi super israel:
 Inde t virgo maria: inde domin⁹ chri-
 stus mortuus ē ppter peccata nostra: resur-
 gens ppter iustificationē nostra: implens
 fideles spiritus sancto: mittēs predicari per
 gentes: Agite penitētiā: appropinquabit
 em̄ regnum celorū: t ecce magnificauit su-
 per omne nomine sanctū suū. **In qua**
cūq; die inuocauerō te cito exaudi me. Quare cito: Quia tu dixisti adhuc
 loquēte te dicā: Ecce assūm. Quare cito:
 Quia iam nō peto felicitatē terrenā: didi-
 ci sanctū desideriūz de nouo testamento.
 Nō peto terram: nō secunditatē carnalez:
 nō salutē temporale: nō inimicoz subiecti-
 onē: nō diuitias: nō honores: nihil horū pe-
 to: iō cito exaudi me Quia docuisti me qđ
 petam: Ba qđ peto. Bicam⁹ huic tale ali-
 quid petis: Audiam⁹ nos t videam⁹: eru-
 cit̄ petitionē suam: t videamus qđ petat:
 t discamus p̄ cum petere: vt mereamur ac-
 cipere. Veneras ad eccliam: nescio qđ ho-
 die petitur. Quid putamus veneras peti-
 turus: Veneras cum desiderio tuo: nescio
 quo v̄tam innocentī. Et si carnali sed re-
 moue iniquitatem: remoue carnalitatem:
 disce quid petas: quid hodie celebres attē-
 de. Nataliciū sancte t bēfē semine celebras:
 t forte felicitatē terrenā desideras. Illa
 ppter desideriū sanctū dimisit felicitatem
 quā habebat in terra: dimisit filios flentes
 t tanq̄ crudelē matrē dolentes: qz velut
 perdidera humānā misericordiam que ad di-
 uinā festinabat coronā. Nesciebat vero il-
 la quid desideraret: quid calcaret: **Immo**
Alia lfa.
t nō habet.

Psalmus

vero nouerat psallere corā angelis dei: eo
 rūq̄ desiderare cōsortū: amicū sanctā et
 purā vbi vterius nō moreretur: vbi widi-
 cē nosset apud quē nō valere posset men-
 dacū. Quid ergo? In illa vita nulla sunt
 bona: Immo vero ibi sola sunt bona: non
 malis mixta bona: securitates i quib⁹ gau-
 deas quantū vis: et nemo dicat tibi: tēpera-
 te. Hic aut̄ de bonis terrenis gaudē mole-
 stū est: et pīculosū nimis: ne sic gaudreas vt
 hereas: et gaudēdo male hereas. Nāvñ de-
 us miscet tribulatōes gaudhs terrenis: ni-
 si vt tribulationē sentītes et amaritudinē:
 discamus eternā desiderare dulcedinem:
 Quid ḡ petit videamus: quo mento dire-
 rit: cito exaudi me. Quid em̄ petis ut cito
Alia lfa. exaudiār̄. Multiplicab̄s me. Multo
 modis multiplicatio intelligi pōt. Est
 multiplicatio terrene gnātionis scđm p̄mā
 generationē nature nostre bñdictionē quā
 audiūim⁹: Crescite et multiplicamini et im-
 plete terram et dominamini ei. Sic enim il-
 le ne volebat multiplicari qui dicebat: Li-
 to exaudi me: Et ista plane multiplicatio
 fructuosa est: et nō venit nisi de benedictio-
 ne dñi. Jam qđ dicam de alijs multiplica-
 tionibus. Multiplicatus est ille auro: ille
 argento: ille pecoribus: ille familia: ille pos-
 sessionibus: ille his omnibus. Multe sunt
 terrene multiplicationes: felicior qđ filio-
 rū: qđ hoībus auarīs etiā ipa fechit las
 molesta est. Timet em̄ ne paupes relin-
 tur: qui multi nasci potuerūt. Que sollici-
 tudo plerosq̄ ad impietatē coegit vt obli-
 uiscerent qđ parētes essent: omniq̄ huani-
 tatis affectu expoliati: exponerēt filios su-
 os vt eos facerēt alienos: Prohceret qđ pe-
 perit: colligeret qđ nō pepit: illa ptemneret:
 illa diligenter: illa frustra mater carne: illa ve-
 rior voluntate. Si ergo sint nulte multipli-
 cationes et multa genera multiplicationū:
 quā multiplicationē querit qđ dixit: Lito ex-
 audi me. Aut em̄: Multiplicab̄s me. Ex-
 pectam⁹ audire in quib⁹? Audi ḡ. In aia
 mea. Nō in carne mea: s̄ in aia mea. Muli-
 plicabis me in aia mea. Est ne adbuc qđ
 addat: ne forte et multiplicatio in aia nō cō-
 tinuo felicitatē significet: Etenim curi hoīes
 in anima multiplicant. Multiplicat⁹ vide-
 tur in aia in quo etiā multa sunt vitta. Ille
 tñmō auar⁹ est: ille tñmō supbus: ille tñmō
 luxuriosus: iste et auarus: et superbus:
 et luxuriosus. Multiplicatus est in anima
 sua: sed malo suo. Multiplicatio ista ege-

CXXXVII

statis est nō vbertaſ. Ergo quid tu qui di-
 xisti: Lito exaudi me: et te abstulisti ab om-
 ni corpore: ab omni terrena re: ab omni desi-
 derio seculari: vt dices deo: multiplica-
 bis me in aia mea: Adhuc explana qđ de-
 sideres. Multiplicabis inquit in aia mea
Uirtutem. Expressum votū: expressum
 desideriū: ab omni cōfusione circūcūsum. Si
 diceret: multiplicabis me terrena: nescio
 que cogitares: addit in aia mea. Rursus
 ne in aia vitta cogitares: addit v̄tute. Hil-
 bil est qđ ampli⁹ a deo desideres: si vis bo-
 na et vera fronte dicere: Lito exaudi me.
Confiteant tibi dñe oēs reges ter-
re: Ita fiet: et ita fit: et qđ die fit: et ostēditur
 nō frustra dictū: nisi qđ erat futurū. Confite-
 antur tibi dñe oēs reges terre. S̄ et ipi cuž
 tibi p̄fitentur: cuž laudāt te: nō terrena desi-
 derēt a te. Quid em̄ reges terre desidera-
 turi sunt: Nōne iam habet ipi⁹ imperium:
 Quicqđ amplius desiderauerit hō in ter-
 ra: v̄sc⁹ ad imperiū est desideriū ei⁹. Quid
 amplius pōt: Ultior sublimitas necessaria
 est. S̄ fortasse quāto altior: tanto pericu-
 losior est: ideoq̄ reges quāto sunt in maio-
 re felicitate terrena: tantomagis humiliari
 deo debet. Et quid faciat: Qm̄ audie-
 rūt omnia verba oris tui. O dñe om-
 nia verba oris tui nescio in qua gente ab-
 scōdita erant: lex et p̄p̄ete oīa verba oris
 tui: sed in gente iudeoꝝ sola: erant oīa ver-
 ba oris tui. Quā gentē laudās Apls ait:
 Quid ergo ampli⁹ ē iudeoꝝ: Aut qđ utilitas
 est circūcūsioꝝ: Multū p̄ oēm modū. Pri-
 mū quidē: qđ credita sunt illis eloquia dei.
 Ibi erant verba dei. Sed da nūbi illū. Se-
 deon quendā sanctū virū tpe iudicū: vide
 te quale signū petiuit a dño. Ponā inquit
 vellus in area: cōpluatur vellus: area sic-
 ca sit. Et factū est: cōplutū est vellus solū:
 area sicca erat. Petet iterū signū: area to-
 ta cōpluta sit: et solū vellus sicci iueniat.
 Et hoc factū est: cōpluta est area sicco vel-
 lere. Primo cōplutū vellus sicca area: po-
 stea cōpluta area sicco vellere. Quid vob̄
 videtur area fratres: Nōne orbis terrarū:
 Quid vellus: Lanq̄ gēs iudea in medio
 orbe terrarū habēs gratie sacramentū: nō
 in manifestatione: sed in nube secreti: tan-
 qđ in velamēto pluuiā in vellere. Venit tē-
 pus qđ reuelareſ pluuiā i area: manifesta-
 ta est nō operta. Factū est ergo quod dic-
 tū est: Confitentur tibi dñe omnes reges
 terre: quoniā audierunt omnis verba oris

Psalms

vii. Quid ē isrl qd abscondebas: Cēdiu abscōdebas: Exp̄ssum ē vellus: exiit de te pluia. Solus xps suauitas pluiae. Ip̄m solū nō agnoscis in scripturis: ppter quē fac te sūt scripture. Ut vero oēs reges terre cōfiteantur pbi dñe: qm̄ audierūt oia verba oris tui. Et cantēt in vijs dñi: qm̄ magna est gloria dñi. Lament in vijs dñi reges terre. In quib⁹ vijs dñi cantēt: De quib⁹ supra dictū est: In misericordia tua et vītate tua: qm̄ vniuerse vie dñi misericordia et vītatis. Nō sint reges terre sup̄bi: sed humiles. Tunc cantēt in vijs dñi si humiles sint: amēt et cantabūt. Novimus viatores cātatores: cantēt et puenire festinēt. Sunt cānica mala tāq̄ vetens hois: sed canticū nouū p̄tinet ad hoiem nouū. Ambulēt ḡ et reges terre in vijs tuis: abulent et cāter in vijs tuis. Quid cātāt: Qm̄ magna ē glia dñi nō regū. Vide quō reges voluit cātare in vijs hūliliter portantes dñm: nō se extollētes aduersus dñm. Nā si se extulerit: quid sequit: Qm̄ excelsus dñs et hūlia respicit: Volūt ḡ reges respici: Hūlies sint. Quid si se extulerit i sup̄biā: Latere ip̄ius oculos p̄fit: Ne forte qr audi si hūlia respicit: sup̄bus velis eē: et dicas in aia tua: Hūlies respicit deus: me nō respicit: faciaz qd volo. Quis em̄ me videt: hoiem latet: de nō vult me videre: qr hūlis nō sum: ille autē hūlia respicit: qd volo facio. Oportune nunqd hoc diceres si scires qd amare deberes: Acce si nollet te videre de: hoc ip̄m nō times: qr te nō vult videre: Si salutes aliquē maiore patronū tuū: et intentus i aliud nō te videat: quō tibi alia dolet: Si autē deus te nō videat: securū te putas: Nō te videt salvator: et videt dominator: Et tñ et ipse te deus videt. Nō te putet nō videri: imo roga ut merearis videri a q̄ videris. Dictrū est em̄: Oculi dñi super iustos. Quia nō sup iniustos: faciant ḡ qd volunt iniusti: oculi dñi super iustos. Sequat adhuc: Et aures eius in p̄ces eoru. Injusti aut qui securos se putabant: qr nō sunt oculi dñi sup eos: non timent: qr nō sunt aures ei ad p̄ces eorum. Nōne meli et oculi ei sup nos: et aures ei ad p̄ces nostras: Sed cū facis ea sup q̄ nō vis esse oculos dñi: nō mereris p̄cibus tuis et aures dñi: et tñ male faciendo a te nō aueril oculos dñi. Quid em̄ ibi sequitur: Vultus aut dñi sup facientes malū. Sed ad quid: Et perdas de terra memoriā eo-

CXXXVII

rum. Vides te videri: vides te latere non posse. Lū ergo qcquid feceris: videaris: q̄ re hoc nō facis ut placere merearis: Ergo et b̄ quid: Qm̄ magna gloria domini: qm̄ excelsus dñs et hūlia respicit. Excelsa aut̄ quasi non respicit. Hūlia enim respicit. Et excelsa: Quid: Alōge cognoscit.
Alōge.
Et excelsa. Quid sibi ergo p̄stat sup̄bus: nūl v̄t a longe videatur: nō vt nō videat: Nec putet te iō securū esse debere: qr minus te bene videt: qr a longe te videat. Tu em̄ qd a longe vides nō bene vides: de et si a longe te videt: pfecte te videt: et tecum nō est. Hoc agis nō vt min⁹ pfecte videaris: sed vt nō sis cū illo a quo videris. Atvero hūlis qd sibi p̄stat: Prope ē dñs his qui obtruerit cor. Erigat se ḡ sup̄bus quantuz voluerit: certe in alto habuat de: in celo est deus. Vis tibi p̄inquet: Hūlia te. Nā tanto a te erit altior: quāto tu elatior. Excelsa aut̄ a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me. Uerū est: in qcū et tribulatiōe seris: p̄fitere: inuoca: liberat te: viuificat te. Et tñ aliqd b̄ debemus meli intelligē: quo lā familiari in beream̄ deo: dicamusq̄ ei: cito exaudi me dñe. Dixerat em̄: Excelsa alonge cognoscit: et excelsa superba nō norūt tribulationē. Nō norūt inquā tribulationē: de qua dicit alio loco: Tribulationē et dolorem inueni: et nomen dñi inuocau. Quid em̄ magnū: si tribulatio te iueniat: Si aliqd pateris tu inuenis tribulationē. Et quis est inq̄s qui inueniat tribulationē: Aut q̄s illā vel querat: In medio tribulationis es et nescis. Ult̄a ista p̄ua tribulatio est: Si nō ē tribulatio: nō ē pegrinatio. Si autē pegrinatio est: aut parū patriaz diliḡ: aut sine dubio tribularis. Quis em̄ nō tribulet nō se esse cū eo qd desiderat: Sed unde tibi nō videtur ista tribulatio: Quia nō amas. Alma alterā vitaz et videbis: qr ista vita tribulatio est: quacūq̄ p̄spitate fulgeat: quibuslibet delicijs abundet atq̄ cir̄cūfloreat. Qm̄ nō dū est illud gaudiuz sine villa temptatione certissimū qd nobis in fine seruat de: sine dubio tribulatio est. Ergo intelligamus et hūlis tribulatiōe fratres: si ambulauerimus in medio tribulatiōis viuificabis me. Non sic ait: tanq̄ diceret: Si forte euenerit nubi tribulatio aliquā liberas inde me. Sed quō: Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me: id est aliter non viuificabis me: nisi in medio

Psalmus

psalmus

tunc

tribulationis ambulauero. Si ambulaue
ro in medio tribulationis viuiscabis me.
Ele ridentib⁹: beati lugētes. Si ambulaue
ro in medio tribulationis: viuiscabis me.
Sup iram inimicorū meorū exte
disti manū tuā: et saluum me fecit
dextera tua. Seuiat inimici: qđ pñt fa
cere inimici. Pecuniaꝝ tollere: expoliare:
pſcribere: in exiliū mittere: dolorib⁹ tormē
tisq; cruciare: ad postremū si pmissi fuerint
et occidere. **N**ūquid ampli⁹? Tu aut̄ super
irā inimicorū extendisti manū tuā. Super
id qđ mibi possunt facere inimici extendi
sti tu manū tuam. Nō em̄ inimici possunt
me separare a te. Tu aut̄ aplius vindicas: qr
ad hoc differs me. **S**up irā inimicorū meorū
extendisti manū tuā. Seuiat quātū pōt in
ūnicus: nō me separat a deo. Tu aut̄ dñe
adhuc me nō recipis: adhuc me in pegrina
tione cōteris: adhuc gaudī dulcedinē
q; tuā nō prebes: nō dū inebriasti ab vber
tate domus tue: et torrēte voluptatē tue nō
dum potasti. Apud te eñ est fons vite: et
in lumine tuo videbimus lumen. Sed ecce
dedi p̄mitias spiritus: et credidi in te: et ser
vicio mente legi dei: tñ in nobis meti p̄sis
adhuc ingemiscimus: adoptionē expectātes
redemptionē corporis nostri. Hanc vitā
nobis peccātibus dedit deus: vbi etiā ne
cessit ut cōteratur Adā in sudore et labo
re vultus sui: cū terra et tribulos et spinas
parit. **N**ūquid aliquis inimic⁹ plus potu
it pcurare: **S**up iram inimicorū meorū ex
tendisti manū tuū: sed tñ nō ad desperati
onē. Sequit eñ. Et salū me fecit dextera
tua. Potest et sic intelligi: sup irā inimico
rū meorū extendisti manū tuam. Irascitur
inimici: vindicasti me de inimicis. Pec
cator videbit et irascetur: dentib⁹ suis fre
det et tabescet. Ebi sunt qui dicebāt: De
reat nomē christianorū de terra: Lerte aut
moriūtur: aut cōvertuntur. Ergo sup irā
inimicorū extēdisti manū tuā. **O**diu dice
ref qđ scriptū est: Inimici mei dixerūt ma
la mihi qđ moriet et p̄bit nomē ei⁹: qđ dele
bitur nomē christianorū de terra: **C**ū dicūt
ista: partim crediderunt: partim perierūt:
pauci tinudi remanserūt. Quāta ira inimi
corū seviebat qđ sanguis martyrum funde
bat: Quō se putabāt nomen christianū de
lere de terra: **S**up iram inimicorū extendi
sti manū tuā: et salū me fecit dextera tua.
Ecce illi qui martyres p̄sequebantur: me
morias martyrum inquirunt: aut vbi ado

CXXXVII

rant: aut vbi se inebriant: querūt tñ: **S**up
iram inimicorū extendisti manū tuā: et sal
uum me fecit dextera tua. **H**oc dñm desiderū
saluum me fac dextera tua. **A**st quedā sal⁹
in dextera tua: nā ē altera salus in sinistra.
Salus tpalis et carnalis a sinistra est: salus
eterna cū angelis in dextera est. **I**deo iam
in ipsa immortalitate posit⁹ christus: dicitur
sedere ad dexterā dei. Nō em̄ deus habet
in seipso dexterā aut sinistrā: sed dextera
dei dicit felicitas illa: que qm̄ oculis osten
di nō p̄t: tale nomen accepit. **H**ec dextera
tua salū me fecit: nō scdm̄ salutē tpalem.
Nā Crispina occisa est: sed nunqđ deser
uit illā deus: Nō illam fecit saluam in si
nistra: sed fecit in dextera. **M**achabeī quāta
tormēta p̄pessi sunt: Tres aut̄ pueri in me
dīs ignibus deambulādo laudauerūt de
um. Illorū salus in dextera: istoꝝ etiā in si
nistra. Aliqñ ergo nō saluat in sinistra san
ctos suos: sed sp̄ saluat in dextera: **I**m̄pi
os aut̄ plerūq; saluat in sinistra: nō saluat
in dextera. Nā illi qui p̄sequebātur Crispi
nā: sani erāt in corpe. Illa occisa est: illi vi
uit. Illorū salus in sinistra est: illi⁹ in der
tera. Et salū me fecit dextera tua. **D**ñe
retribues p̄ me: Ego nō retribuo: re
tribues p̄ me. Seuiat inimici quātū libet:
tu retribues qđ ego nō possum. Dñe retri
bues p̄ me. In ipo capite nostro attēdite.
Reliquit em̄ nob̄ exēplū ut sequamur ve
stigia ei⁹: Qui peccatū nō fecit: nec inuen
tus ē dolus in ore ei⁹: qđ cū malediceret nō
maledicebat dicens: Dñe retribues p̄ me.
Qū iudicaret nō cōminabat: sed cōmēda
bat se ille iniuste iudicāti. Quid est dñe re
tribues p̄ me: Ego inqđ nō quero gloriam
meā: est qđ qrat et iudicet. Nō vosmetipſos
iudicātes carissimi Aplus dicit: sed date
locū ire. Scriptū est eñ: Nibi vindictā et
ego retribuā dicit dñs. Dñe retribues pro
me. Est hic alt⁹ intellect⁹ nō negligēdus. et
forte magis eligēdus. Dñe xp̄e retribues
p̄ me. Ego eñ si reddā rapui: tu qđ nō ra
piuisti soluisti. Dñe retribues p̄ me. Vide
illū retribuentē p̄ nobis. Generūt qui tri
butū exigerēt: Exigebāt tributū didrach
mas: id ē duas drachmas i vno hoīe. Ne
tū est ad dñm ut solueret tributū: imo non
ad ipsū sed ad discipulos: et dictū est ad
illos: Magister vester nō soluit tributum.
Illi retulerunt ad dñm. Et ille: Reges ter
re a quib⁹ exigunt tributū: a filiis suis: an
ab alienis: Respōderūt: ab alienis. Ergo

psalmus

tunc

Psalmus

inquit liberi sunt filii. Sed tibi ne scandali-
zem⁹ eos: ait Petrus. Tade mitte ham⁹ in
mare: et qui primus p̄scis ascenderit: ape-
ri os eius et inuenies staterem: id est duas
didrachmas. Stater ponderis genus est
babens quatuor drachmas. Inuenis ibi:
da illis pro me te. B̄sie retribues pro me.
Ament⁹ habem⁹ prim⁹ p̄scis ham⁹ captū:
ham⁹ cōprehensum. Primi surgentez de
mani: primogeniti a mortuis. In eius ore
inuenim⁹ duas didrachmas: id ē quatuor
drachmas: in ei⁹ ore iuuenim⁹ quatuor euā-
gelia. Isti⁹ q̄tuor drachmas ab exactō h⁹
seculi liberantur: p̄ quatuor euāgelia debi-
tores nō remanebunt. Ibi enim peccata n̄ra
omnia solutur. Retribuit ergo p̄ nobis
gratias misericordie ip̄i⁹. Nihil debebat: p̄
se nō reddidit: sed p̄ nobis reddidit. Ecce
inquit venit p̄nceps m̄ndi h̄i⁹: et in me ni-
hil inueniet. Quid est in me nihil inueniet:
Nullū peccatū in me inueniet: quare occi-
dat me: nō habet. Sed ut sciat omnes aut:
quia voluntatem patris mei facio: surgite
eamus hunc. Quid est surgite eamus hinc:
Id est non necessitate: sed voluntate patior
reddens qd nō debeo. B̄sie retribues pro
me. B̄ne misericordia tua i⁹ eternū.
Quid desiderē: Nō diē hominū. Nō labo-
rari subsequē te dñe: et diē hominū nō co-
cupiū tu scis. Ecce martyrs sancta Crispina
si desideraret diē hominū negaret christū:
Plus hic viueret: s̄ in eternū non viueret.
Maluit in eternū viuere: q̄ paulo ampli⁹
temporiter viuere. Benign⁹ domine misericor-
dia tua in eternū: nō ad temp⁹ volo libera-
ri. Misericordia tua i⁹ eternū: q̄ martyres
liberasti. Et sic cito de hac vita abstulisti.
Malitia. tet B̄sie misericordia tua in eternū. Ope-
ra manū tuarū ne despicias. Non
dico: B̄sie ne despicias opa manū mearū:
nō me iacto de opibus meis. Exquisui do-
minū manib⁹ meis nocte corā eo: et nō sum
deceptus: sed tñ nō cōmendo opa manū
mearū. Timeo ne cuiz insperieris inuenias
plura peccata q̄ merita. Hoc solum rogo:
hoc dico: hoc impetrare desidero: Opera
manū tuarū ne despicias. Opus tuum in
me vide: non meum. Nam meuz si videris
damnatis: tuum si videris coronas: quia et
quecūq̄ sunt opera bona: opera mea abs-
te mibi sunt: et ideo tua magis q̄ mea sunt.
Audio quippe ab apostolo tuo: gratia sal-
ui facti estis p̄ fidem: et hoc nō ex vobis: sed
dei donū est: nō ex opibus: ne forte q̄s ex-

CXXXVIII.

tollatur. Ipius em⁹ sum⁹ segmentū creati in
christo Jesu in opibus bonis. Ergo siue in
eo qd hoīes sum⁹: siue i eo qd ex n̄ra impie-
tate mutati: et iustificati sumus: B̄sie opera
manū tuarū ne despicias.

Explicit Tractatus de ps. CXXXVII.

Incipit Tractatus de ps. CXXXVIII.

Prefatio.

DSalmo nobis breuem pauperamus:
p̄ quem mādaueram⁹ cantare a lecto-
re: sed ad horam quātum videt per-
turbatus: alterū p̄ altero legit. M̄aluitus
nos in errore lectoris sequi voluntatē dei:
q̄ nostrā in nostro p̄posito. Si ergo vos in
eius plixitate aliquādiū tenuerim⁹: nobis
nō imputetis. Sed credatis deū nos nō in
fructuose laborare voluisse. Necq̄ em⁹ fru-
stra in p̄mo peccato nostro penā accepim⁹:
vt in sudore vultus n̄ri panē manducem⁹.
Lm̄ si panis est attēdite: Panis autē est si
christus est. Ego suz inqt panis viuus q̄ de
celo descēdi. Quē māifestatū nob̄ habem⁹
in euāgelio: ip̄m queram⁹ et i p̄phetis. H̄ic
ibi nō vident sup quoru cor adhuc velamē
posū est: Ubi auduit caritas vīa bēster-
no die. Nobis ait: q̄ sacrificiū vesp̄tinum
crucis domini cōscidit velū: vt pateant iaz
templi secreta: q̄dū nobis christus predi-
caf: et si cū labore et sudore māducand⁹ est
panis. Loquit autē dñs nōst̄r̄ Jesus chri-
stus in p̄phetis aliquā ex p̄sona capitū n̄rū:
qui est ip̄e christus saluator: sedēs ad dexterā
ram patris: qui etiā ppter nos natūs de vir-
gine: et sub pontio Pilato q̄lia nostis pass⁹
est: fusō innocentē sanguine: qd̄ est p̄cū no-
strū: redemit nocentes a captiuitate in q̄
detinebamur a diabolo: donādo nob̄ deli-
cta: et ip̄o p̄cio nostro sanguine suo delēs chi-
rographū quo debitores tenebamur. Ip̄e
est rector et sponsus et redemptor ecclie ca-
put nostrū: et vtq̄ si caput est: habet corp⁹.
Corpus autē eius sancta ecclia que etiā cō-
iunx eius: cui dicit aplūs: Elos autē estis
corp⁹ christi et membra. Lotus itaq̄ christ⁹
caput et corp⁹: tanq̄ integer vir: q̄ et semīa
de viro facta est: et ad virū p̄tinet: et dictum
est de p̄mo iungio: Erunt duo i carne vna.
Hoc autē ad mysteriū interptat̄ aplūs: non
frustra esse dictū de illis duob⁹ homībus:
nisi q̄ in eis iam figurabat christus et ecclia.
Hā hoc sic exponit aplūs: Erunt duo in
carne inqt vna: sacramētū hoc magnū est.
Ego autē dico: in christo et ecclia. B̄icit enī
ip̄m Adā formā futuri: qui ē inqt forma su-